

Arrest

nr. 94 405 van 21 december 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Wit-Russische nationaliteit te zijn, op 2 oktober 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 november 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, H. D. (...), verklaarde de Wit-Russische nationaliteit te bezitten en van Armeense origine te zijn. U werd op 19/10/1985 te Jerevan geboren en u was woonachtig in Minsk. In 2006 kreeg u een ernstig ongeluk waardoor u in een coma raakte. U herstelde van uw verwondingen maar kreeg nadien dromen waarin u de toekomst van een land en zijn politiek zag. U vertelde over uw gave aan een vriend die de zoon van de voorzitter van de Nationale Bank was. Hij vertelde het door aan A. A. (...) die de zoon van het hoofd van de recherche in Minsk was. In datzelfde jaar richtte u samen met uw vriend K. (...) het bedrijf 'Eneron' op. Begin 2010 droomde u dat Lukashenko een groep ambtenaren

zou ontslaan. U vertelde de droom aan A. A. (...) die stelde dat zijn vader interesse had in uw gave. Een maand later werd u door zijn vader uitgenodigd aan wie u nogmaals uw droom uitlegde. Daarna wilde hij dat u met zijn assistent praatte. Deze persoon vroeg of u over uw dromen met de Nationale Veiligheidsdienst wilde praten. Enkele dagen later had u een ontmoeting met G. (...) die voor het Comité van de Nationale Veiligheid werkte. Hij vroeg u wat de toekomst van Wit-Rusland was waarop u antwoordde dat u dit nog niet in uw dromen had gezien. U vertelde hem wel dat er een oorlog tussen Turkije en Rusland zou uitbreken die door Rusland zou worden gewonnen. Dit zal een vluchtelingenstroom van Turken naar Duitsland veroorzaken waardoor Duitsland overbelast wordt. Hierna zou een man in Duitsland opstaan die een Duitse exit uit de euro zou bewerkstelligen. Hij vroeg u hierna om te proberen de toekomst van Wit-Rusland te zien. Op 19/12/2010 liep u mee in een demonstratie tegen de uitslag van de presidentsverkiezingen. Uw vriendin V. (...) was namelijk actief voor de politieke activist P. (...) die de presidentskandidaat Nikolayev had gesteund. Tijdens de manifestatie werd u opgepakt en voor enkele uren vastgehouden. U werd geslagen en beledigd tijdens uw vasthouding. Een paar dagen later droomde u dat er in 2015 massale betogingen in Wit-Rusland zouden plaatsvinden die door het Westen werden gesteund. President Lukashenko zou aftreden en iemand uit de ordediensten zou zijn plaats innemen. Na Nieuwjaar schreef u uw dromen op papier en overhandigde de brief aan A. A. (...) die hem aan zijn vader gaf. Hij gaf de brief op zijn beurt aan G. (...). Op 07/02/2011 kwamen enkele agenten van de Staatsveiligheid naar uw huis. Uw computer werd in beslag genomen en u moest meegaan naar het bedrijf waarvan u medeoprichter was en waarvoor u geld verzamelde. Daar werden de computers in beslag genomen. Gezien het feit dat het bedrijf contacten met Duitsland onderhield werden u en de baas van het bedrijf van spionage verdacht daar Duitsland de oppositie in Wit-Rusland steunde. Op 22/07/2011 nam u op aanraden van uw vriendin V. (...) deel aan een manifestatie tegen de overheid waarin enkel werd geklapt. Desalniettemin werd u opgepakt en voor een uur vastgehouden. Op 31/10/2011 ging u naar uw vriendin V. (...) die in Ivatsivits, 120km buiten Minsk, verbleef. U kreeg er een telefoonoproep van de baas van het bedrijf waar u medeoprichter van was. Hij stelde dat er agenten van de Staatsveiligheid op het bedrijf waren en eisten dat u naar het bedrijf zou komen. U antwoordde dat u de dag nadien zou gaan. U beseftte dat uw leven in gevaar was en besloot Wit-Rusland te ontvluchten. Op 13/11/2011 vertrok u per auto naar België waar u op 14/11/2011 aankwam. Op 16/11/2011 diende u er een asielaanvraag in. Ook uw moeder, N. E. (...) (OV 6.478.282) en uw zus S. H. (...) (OV 6.478.285) dienden in 2009 reeds een asielaanvraag in België in. Voor hen werden respectievelijk op 02/02/2010 en op 01/02/2010 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Beide beslissingen werden op 28/05/2010 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. De 2 daaropvolgende asielaanvragen van uw moeder, dd. 09/08/2011 en 29/11/2011, werden niet in overweging genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Terwijl u al in België was kwam u te weten dat de baas van het bedrijf waar u medeoprichter van was werd aangehouden. Ook uw vriendin V. (...) werd van laster beschuldigd en de verblijfsvergunning van uw oom werd ingetrokken waardoor hij naar Rusland verhuisde.

Om uw asielaanvraag te ondersteunen legde u volgende documenten neer: uw rijbewijs, een afdruk van de website van 'Eneron', een bewijs van aandeelhouderschap in het bedrijf, een afdruk van de pagina van de Nationale Bank, een internetartikel, 3 stratenplannen, uw militair boekje en een bijlage uit uw militair boekje.

B. Motivering

U verklaarde vervolging vanwege de Wit-Russische autoriteiten te vrezen omwille van de brief waarin u het einde van het Lukashenko-regime voorspelde, omwille van uw deelname aan 2 manifestaties en omdat het bedrijf waarvan u medeoprichter was banden met Duitsland had (CGVS p.16). Echter werden vaststellingen gedaan die dergelijke vervolgingsvrees onaannemelijk maken.

Vooreerst kunt u niet aannemelijk maken dat u aan de manifestaties die u aanhaalde effectief hebt deelgenomen.

Betreffende uw deelname aan de manifestatie van 19/12 legde u verklaringen af die niet overeenstemmen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. U verklaarde dat u om 00u op de betoging toekwam. Hierna kwam u samen met de betogers aan het regeringsgebouw toe. Een aantal manifestanten probeerden de deur open te breken. Na enige tijd kwamen de ordetroepen toe, die u voordien nog niet had gezien, en dreven de massa uiteen. U werd rond 3 uur opgepakt. U vermoedt dat de meeste manifestanten rond dit tijdstip werden gearresteerd daar u voordien geen arrestaties had gezien. Tijdens de manifestatie hoorde u onder meer Sannikov en Rymasheuski spreken (CGVS p.10-11, 15). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt echter dat er rond 20u30 al 30.000 manifestanten op het oktoberplein stonden. Rond 20u35 had presidentskandidaat Sannikov het publiek reeds toegesproken. Rond 22u30 werden de deuren van het parlement opengebroken. Hierna kwamen ordetroepen uit het parlamentsgebouw en rond 22u40 werd er traangas

tegen de betogers ingezet. De demonstranten weigerden weg te gaan waarna de ordediensten samen met het leger de betoging rond 23u15 neersloegen. Bijgevolg komt het door u gegeven tijds kader, u kwam immers pas om 00u op de betoging toe en zag pas later de eerste ordetroepen opduiken die de massa uiteendreven, totaal niet overeen met de informatie dat het Commissariaat-generaal voorhanden heeft. Hierdoor kan dan ook geen geloof worden gehecht aan de verklaring dat u op deze manifestatie aanwezig zou zijn geweest.

U stelde voorts dat u aanwezig was op een manifestatie die op 22/07/2011 plaatsvond en dat u ook toen werd opgepakt. U stelde dat het een stil protest betrof waarbij er enkel werd geklapt. U kwam rond 15u op de manifestatie toe en werd rond 16u aangehouden. Na een uur werd u terug vrijgelaten (CGVS p.13, 15). Toen u werd gevraagd of deze betogingen via sociale netwerken werden georganiseerd antwoordde u enkel 'revolutie'. Toen u hierna gevraagd werd of deze manifestatie door 'revolutie via sociale netwerken' werd georganiseerd stelde u dit niet te weten. Het was uw vriendin die u over deze manifestatie had verteld (CGVS p.13, 15). Niettemin blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd dat het protest zoals u het beschreef, een stil protest waarbij wordt geapplaudisseerd, in die periode wekelijks door de 'revolutie via sociale netwerken' werd georganiseerd. Voorts blijkt uit diezelfde informatie dat dergelijke protesten sinds juni 2011 traditiegetrouw wekelijks op een woensdag plaatsvonden terwijl 22/07/2011 een vrijdag is. Voorts begonnen dergelijke stille protesten pas rond 19u, zoals deze van 20/07/2011, terwijl u stelde dat u reeds om 16u werd opgepakt. Naast de incoherenties met de informatie die het Commissariaat-generaal voorhanden heeft werden ook incoherenties vastgesteld met de door u op de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal. U verklaarde er dat u op 22/07/2011 gedurende 6 uren door agenten van de KGB werd opgesloten. U haalde die dag geen andere aanhouding aan (CGVS vragenlijst 3.1, 3.5). Op het CGVS-asielgehoor stelde u echter dat u na de manifestatie 1 uur werd vastgehouden (CGVS p.15). Voorafgaand aan het CGVS-asielgehoor stelde u wel dat u op de vragenlijst had gelogen over het feit dat KGB-agenten op 22/07/2011 naar uw huis waren gekomen en u hadden bedreigd (CGVS p.2). Desalniettemin bracht u bij deze voorafgaande opmerkingen van het CGVS-asielgehoor de aanhouding niet ter sprake waardoor dergelijke uitleg onafdoende is toen u met de vastgestelde tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, dit te meer gezien het feit dat u op de vragenlijst geen andere aanhouding op 22/07/2011 vermeldde (CGVS p.2, 15).

Een dergelijke incoherentie betreffende de 2 manifestaties waaraan u deelnam ondermijnt uw geloofwaardigheid op ernstige wijze.

Volledigheidshalve kan hieromtrent nog worden opgemerkt dat u op aanraden van uw (ex)vriendin V. (...) naar de tweede manifestatie bent gegaan. Voorts stelde u dat u de dagen voor de presidentsverkiezingen van 2010 samen met haar met P. (...) communiceerde waarna u besloot aan de manifestatie van 19/12/2010 deel te nemen (CGVS p.13, 10). Bijgevolg speelde zij een determinerende rol in uw aanwezigheid op beide manifestaties. U stelde dat zij een activiste van P. (...) was die de presidentskandidaat Nikolayev had gesteund. Tot welke partij Nikolayev behoorde kon u dan weer niet zeggen (CGVS p.7-8, 10). U stelde verder dat er een strafzaak tegen uw vriendin werd opgestart waarin zij van laster werd beschuldigd omdat ze zaken op het internet had geschreven. Of zij werd aangehouden kon u dan weer niet zeggen. U kon verder ook niet zeggen of zij werd veroordeeld (CGVS p.16-17). Een dergelijke vaagheid over de vriendin bij wie u kort voor uw vertrek verbleef (CGVS p.14) en door wie u politiek actief werd is weinig aannemelijk en komt uw geloofwaardigheid dan ook niet ten goede.

Gezien bovenstaande vaststellingen kunt u het niet aannemelijk maken dat u omwille van uw politiek engagement voor de oppositie of door het engagement van uw vriendin door de Wit-Russische autoriteiten zou worden gezocht of worden vervolgd.

Uw bewering als zou u, als medeoprichter en medeaandeelhouder, omwille van uw betrokkenheid bij het bedrijf Eneron door de Wit-Russische autoriteiten worden gevisieerd, kunt u evenmin aannemelijk maken.

U verklaarde dat vooral u, maar ook de baas van het bedrijf, werden gevisieerd omdat het bedrijf banden met Duitsland had waarvan was geweten dat zij de oppositie in Wit-Rusland steunden (CGVS p.16, 18-19). U verklaarde dat er naast uw computer ook 6 computers van het bedrijf in beslag werden genomen (CGVS p.12). U stelde verder dat de baas van het bedrijf werd opgepakt en dat u sindsdien niets meer over hem had gehoord (CGVS p.15). Ten eerste dient te worden opgemerkt dat u geen enkel bewijsstuk van de inbeslagname van de computers neerlegde. Voorts kon u niet zeggen waarom uw baas werd opgepakt noch wanneer hij werd opgepakt. U had enkel vermoedens dat hij werd opgepakt omwille van de banden die het bedrijf met Duitsland onderhield (CGVS p.15-16). Toen u echter gevraagd werd met welke Duitse ondernemingen het bedrijf contracten afsloot kon u geen enkele noemen noch kon u specificeren welke banden het bedrijf met Duitsland zou hebben gehad (CGVS p.17). U stelde voorts dat toen de baas van het bedrijf de aangeslagen computers van het

bedrijf probeerde terug te krijgen hij via kennissen vernam dat jullie beiden van spionage werden verdacht en dat de autoriteiten hieromtrent een bepaalde brief hadden. U kon echter niet zeggen over welke brief het ging (CGVS p.16-18). U kon ook niet zeggen of u van spionage wordt beschuldigd door de Wit-Russische autoriteiten noch of u van iets anders wordt beschuldigd (CGVS p.14, 16, 18-19). U hebt ook geen inspanningen gedaan om te weten te komen wat er met de baas van het bedrijf is gebeurd (CGVS p.17) noch hebt u ook inspanningen gedaan om meer te weten te komen over een eventuele beschuldiging tegen u (CGVS p.14). Een dergelijke onwetendheid, vaagheid en nalatigheid over de vervolgingsproblemen van u en de baas van het bedrijf is dan ook weinig aannemelijk gezien het feit dat jullie de enigen binnen het bedrijf waren die ernstige vervolgingsproblemen hebben gekend en van spionage werden verdacht (CGVS p.19).

Hiermee samenhangend legde u onduidelijke en incoherente verklaringen af betreffende uw betrokkenheid bij het bedrijf 'Eneron'. U verklaarde dat u samen met K. (...) in 2006 het bedrijf had opgericht en dat hij het bedrijf leidde (CGVS p.4, 3). Uit het uittreksel van de webpagina van 'Eneron' blijkt dat het bedrijf sinds 2006 actief was, al komen u noch K. (...) opmerkelijk genoeg in de informatie voor en wordt een zekere K. I. (...) er als directeur vermeld (CGVS p.7). Uit de notariële akte van 2010, waaruit moet blijken dat u aandeelhouder van het bedrijf bent, blijkt dan weer dat het bedrijf pas in 2007 werd geregistreerd (CGVS p. 20). Toen u met deze informatie werd geconfronteerd bleef u erbij dat het bedrijf in 2006 werd opgericht en dat dit officieel was. U kon geen concrete verklaring geven voor het feit dat het bedrijf pas in 2007 werd geregistreerd daar u zich niet met de administratieve kant van de zaak inliet. U stelde enkel dat in 2006 de productie was geregistreerd maar niet het kantoor. Niettemin verklaarde u dat beide entiteiten hetzelfde bedrijf betroffen. U stelde verder dat er voor 2007 misschien een andere naam was al kon u dit niet met zekerheid zeggen daar u zich niet met de administratieve kant bezighield. U kon evenmin zeggen of deze entiteiten hetzelfde registratienummer hadden (CGVS p.20-21). Het is weinig aannemelijk dat u als oprichter van het bedrijf een dergelijke vaagheid aan de dag legt betreffende het verschil in datum tussen de oprichting en de registratie van het bedrijf. Voorts verklaarde u dat u als oprichter van het bedrijf geregistreerd werd en dat u in 2009 een deel van uw aandelen aan K. (...) had verkocht (CGVS p. 4, 17). Toen u gevraagd werd of u sinds 2006 (oprichting) of sinds 2007 (registratie) officieel deel uitmaakte van het bedrijf gaf u echter aan dat u pas sinds 2010 officieel deel van het bedrijf uitmaakte en bijgevolg in datzelfde jaar aandeelhouder werd (CGVS p.21) Toen u werd geconfronteerd met het feit dat u in 2009 een deel van uw aandelen had verkocht stelde u dan weer dat dit officieus was wat weinig overtuigend is. Bovendien had u ook al verklaard dat u als oprichter zou zijn geregistreerd wat maakt dat u vroeger dan 2010 officieel deel van het bedrijf werd (CGVS p.21). Een dergelijke onduidelijkheid en incoherentie aangaande de rol die u in dit bedrijf speelde komt uw geloofwaardigheid dan ook niet ten goede. De documenten die u er staving van uw betrokkenheid in het bedrijf neerlegt kunnen evenmin veel duidelijkheid verschaffen. In de bijlage van uw militair boekje staat enkel 'Eneron' als werkplaats vermeld zonder verdere informatie betreffende uw functie binnen dit bedrijf. Bovendien bevat de bijlage geen enkele stempel wat de bewijskracht van het document niet ten goede komt. Voorts legt u een notariële akte voor waaruit moet blijken dat u, uw zus en K. (...) sinds 2010 de 3 aandeelhouders van 'Eneron' zijn. Vooreerst betreft deze notariële akte enkel een kopie waardoor dit document weinig bewijskrachtig is. Bovendien kan worden verwacht dat indien u daadwerkelijk 40 procent van de aandelen van Eneron bezat, u meer overtuigende documenten kan neerleggen die dergelijke informatie ondersteunen. U legt echter geen andere bewijsstukken neer die de door u verklaarde betrokkenheid in het bedrijf ondersteunen. Gezien het feit dat uw betrokkenheid binnen dit bedrijf 1 van de redenen is waarom u door de autoriteiten wordt vervolgd, kan worden verwacht dat u duidelijke en coherente verklaringen aflegt betreffende de rol die u binnen het bedrijf had en dat u deze rol met overtuigende documenten kan staven, wat in casu niet het geval is.

Bovenstaande vaststellingen maken het dan ook niet aannemelijk dat u omwille van uw betrokkenheid bij 'Eneron' door de autoriteiten zou worden vervolgd.

U haalde verder ook een brief aan waarin u stelde dat u een visioen had waarin het Lukashenko-regime in 2015 zou worden omvergeworpen. Deze brief kwam bij een functionaris van de Staatsveiligheid terecht die u al eerder had ontmoet (CGVS p.12, 16). Vooreerst is het zeer opmerkelijk dat u omwille van uw visioenen een dergelijke interesse van de Staatsveiligheid zou opwekken en dat u hierdoor zou worden vervolgd. Voorts gaf u aan dat de inspiratie voor het visioen dat u op papier zette en u in de problemen bracht, opdeed tijdens de betoging van 19/12/2010 (CGVS p.10, 12). Uit voorgaande is echter gebleken dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u op deze betoging aanwezig was. Uzelf legde niettemin een verband tussen uw manifestaties en uw dromen wat nefast is voor uw geloofwaardigheid (CGVS p.14). Ten slotte betreft dit visioen een wezenlijk deel van uw relaas waardoor van u kon worden verwacht dat u dit in de door u op de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commisariaat-generaal zou hebben vermeld. Niettemin is hiervan geen enkele weerslag te vinden ondanks het feit dat u werd gevraagd een overzicht te geven van de

belangrijkste feiten die wijzen op het risico dat u in uw land van herkomst zou worden vervolgd (CGVS vragenlijst 3.5). Dergelijke vaststellingen maken het dan ook niet aannemelijk dat u omwille van uw visioenen door de Wit-Russische autoriteiten zou worden vervolgd.

Bijgevolg kunt u geen van de redenen waarom u door de Wit-Russische autoriteiten zou worden gevisieerd aannemelijk maken wat uw geloofwaardigheid dan ook ernstig ondermijnt.

Uw gebrek aan geloofwaardigheid wordt verder bevestigd door de weinig aannemelijke verklaringen die u aangaande uw reisroute aflegde. U stelde dat uw paspoort bij uw reisbegeleider achterbleef en u kon niet zeggen of er een visum in uw paspoort stond (CGVS p.6). U stelde verder per auto van Wit-Rusland naar België te hebben gereisd. U kon echter niet zeggen langs welk land u de EU binnenkwam noch had u enige grenscontrole op dit traject gezien. U stelde enkel dat u op dit traject sliep aangezien men u 3 slaappillen had gegeven. Voor het overige werden er geen afspraken met de reisbegeleider gemaakt over wat te doen bij een eventuele grenscontrole (CGVS p.9). Welnu, uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat aan de buitengrenzen van de Europese Unie en de Schengen zone zeer strikte en persoonlijke paspoortcontroles uitgevoerd worden. Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe ernstig te twijfelen aan de geloofwaardigheid van de door u verklaarde klandestiene inreis in de Europese Unie. Hierdoor moet besluiten dat u moedwillig informatie met betrekking van uw ware reisweg achterhoudt en dat er ernstige vermoedens bestaan dat u legaal met een internationaal paspoort reisde.

Al deze tegenstrijdigheden, vaagheden en onnauwkeurigheden inzake uw vervolgingsfeiten, uw documenten en uw reisroute ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen op fundamentele wijze. Van een asielzoeker mag immers verwacht worden dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden besloten tot het bestaan van een risico in de zin van de Vluchtelingenconventie of er een reëel risico op ernstig lijden is zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er bij u geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De overige door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

U verklaarde niet voor te komen in het internetartikel dat u voorlegde waardoor dit document op geen enkele wijze de door u verklaarde vervolgingsproblemen kan ondersteunen noch enige band tussen u en P. (...) aantonen (CGVS p.7).

De identificatiepagina van de Nationale Bank geeft een aantal namen van kaderleden maar geeft geen enkele indicatie dat u enige band met de zoon van de vice-voorzitter zou hebben (CGVS p.7).

De 3 stratenplannen kunnen geenszins aantonen dat u effectief op de door u vermelde tijdstippen en in de door u vermelde omstandigheden op de door u aangeduide plaatsen was waardoor dergelijke documenten geen enkele bewijswaarde hebben (CGVS p.8).

Uw rijbewijs, uw militair boekje en de bijlage bij dit boekje bevatten, behalve de hierboven besproken verwijzing naar Eneron als uw werkplaats, enkel persoonlijke gegevens maar geven geen verdere informatie over uw asielmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 3 EVRM en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Hiertoe gaat verzoekende partij in op de motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen.

2.2.1. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar artikel 3 EVRM wijst de Raad erop dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofdte van verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of

onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.4.1. Daar waar verwerende partij de verklaringen van verzoekende partij betreffende haar deelname aan de manifestatie van 19/12/2010 ongeloofwaardig vindt omdat het door verzoekende partij opgegeven tijds kader totaal niet overeenkomt met de informatie die verwerende partij voorhanden heeft, stelt verzoekende partij dat ze tijdens haar gehoor heeft benadrukt dat ze niet bij het begin van de betoging aanwezig was en dat ze direct daarna heeft verklaard dat ze niet wist rond hoe laat ze was aangekomen aan het regeringsgebouw.

2.2.4.2. De Raad stelt vast dat de verklaringen van verzoekende partij flagrant tegenstrijdig zijn met de informatie uit het administratief dossier betreffende de manifestatie van 19/12/2010. Verzoekende partij verklaarde weliswaar niet aanwezig te zijn van bij het begin van de betoging, maar niettemin stelde ze dat ze wel ondermeer Sannikov en Rymasheuski had horen spreken en had ze tevens verklaard te zijn aangekomen op de betoging om 00u 's nachts. Volgens de informatie in het administratief dossier had de presidentskandidaat Sannikov echter reeds rond 20u35 het publiek toegesproken (administratief dossier, stuk 15, landeninformatie), waardoor enerzijds de verklaring van verzoekende partij waarin zij stelt aangekomen te zijn om 00u 's nachts en anderzijds haar verklaring dat ze Sannikov en Rymasheuski had horen spreken volstrekt onverenigbaar met elkaar zijn. Bovendien blijkt uit de landeninformatie dat de ordediensten samen met het leger de betoging reeds rond 23u15 neersloegen (administratief dossier, stuk 15, landeninformatie), waardoor haar verklaringen manifest ongeloofwaardig zijn. De vastgestelde tegenstrijdigheid tussen het door verzoekende partij gegeven tijds kader en de informatie uit het administratief dossier kan dan ook niet opgeheven worden door het argument dat verzoekende partij tijdens haar gehoor heeft verklaard dat ze niet wist rond hoe laat ze was aangekomen aan het regeringsgebouw. Verzoekende partij antwoordde op de vraag wanneer ze was toegekomen op de betoging immers duidelijk en zonder enige twijfel "00u 's nachts" (administratief

dossier, stuk 4, p. 10), waardoor de aankomst aan het regeringsgebouw volgens het voorgehouden asielaanvraag dossier na 00u 's nachts was. Hierdoor blijft de vastgestelde tegenstrijdigheid bestaan.

2.2.5.1. Betreffende de vaststelling door verwerende partij dat verzoekende partij tijdens haar gehoor heeft gesteld aanwezig te zijn geweest op de manifestatie van 22/07/2011, dat deze dag op een vrijdag was en dat terwijl dergelijke protesten sinds juni 2011 traditiegetrouw wekelijks op een woensdag plaatsvonden, benadrukt verzoekende partij dat ze tijdens haar gehoor uitdrukkelijk heeft gesteld dat ze ook aanwezig was op een betoging van 9 mei, en dat deze een woensdag was. Op de vraag waarom ze dacht dat het op een woensdag was, antwoordde ze *“omdat ik dinsdag met vriendin naar restaurant ben geweest”* (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag CGVS d.d. 24/07/2012, p. 14). Vervolgens wijst verzoekende partij erop dat verwerende partij tijdens het interview nog gesteld heeft dat die protesten *“meestal”* op woensdag plaatsvonden, terwijl het in de bestreden beslissing *“traditiegetrouw wekelijks op een woensdag”* wordt. Ten slotte benadrukt verzoekende partij nog dat haar vriendin haar op de hoogte hield van de data van de manifestaties.

2.2.5.2. Daar waar verzoekende partij stelt dat zij aanwezig was op de betoging van 9 mei, en dat dit een woensdag was, merkt de Raad op dat dit argument feitelijke grondslag mist, aangezien 09/05/2011 een maandag betrof. Verder stelt de Raad vast dat uit de landeninformatie duidelijk blijkt dat de traditie inderdaad is dat dergelijke stille protesten waarbij enkel wordt geapplaudisseerd op woensdag worden georganiseerd, om 19 uur. Enkel het hoofdprotest op 03/07/2011, de onafhankelijkheidsdag van Wit-Rusland, werd gehouden op een zondag, en niet op een woensdag (administratief dossier, stuk 15, landeninformatie). Dit verklaart dan ook het gebruik van het woord *“meestal”* in de vraagstelling van verwerende partij tijdens het gehoor. De gebruikte formulering in de bestreden beslissing *“traditiegetrouw wekelijks op een woensdag”* is hieraan niet tegenstrijdig, aangezien uitgezonderd het hoofdprotest op zondag 03/07/2011 alle hieraan gekoppelde stille protesten wekelijks op een woensdag plaatsvonden. Ook het argument van verzoekende partij dat haar vriendin haar op de hoogte hield van de data van de manifestaties kan niet overtuigen, daar dit de ongeloofwaardigheid van de voorgehouden datum van de bijgewoonde manifestatie, namelijk vrijdag 22/07/2011, niet herstelt. Daarenboven stelt de Raad vast dat de door de verwerende partij vastgestelde incoherentie tussen enerzijds de op de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal, waarbij zij verklaarde dat ze op 22/07/2011 gedurende 6 uren door agenten van de KGB werd opgesloten en waarbij zij geen andere aanhouding op die dag aanhaalde (administratief dossier, stuk 11, vragenlijst, p. 2, vraag 3.1) en anderzijds haar verklaringen tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal, waarbij zij stelde dat zij na de manifestatie 1 uur werd vastgehouden (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag CGVS d.d. 24/07/2012, p. 15), een doorslaggevend motief betreft dat door verzoekende partij in haar verzoekschrift ongemoeid wordt gelaten waardoor dit als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd.

2.2.6. Wat betreft de opmerking van verwerende partij dat verzoekende partij niet wist of haar (ex)vriendin V. werd aangehouden of werd veroordeeld in verband met de strafzaak die tegen haar werd opgestart waarin zij van laster werd beschuldigd omdat ze zaken op het internet had geschreven, beperkt verzoekende partij zich in haar verzoekschrift tot de stelling dat dergelijke informatie uiteraard zeer gevoelig is voor V., waardoor ze die niet zeer gemakkelijk zal prijsgeven. De Raad wijst er evenwel op dat verzoekende partij tijdens haar gehoor stelt dat ze geen contact meer heeft met V. (administratief dossier, stuk 4, p. 16). Uit het verzoekschrift van verzoekende partij blijkt niet dat zij enige poging heeft ondernomen om meer te weten te komen over de toestand van V., meer bepaald over het feit of zij al dan niet werd aangehouden of werd veroordeeld, dit terwijl V. een determinerende rol speelde in de aanwezigheid van verzoekende partij op de manifestaties van 19/12/2010 en 22/07/2011 en dit terwijl terecht verwacht mag worden dat verzoekende partij meer informatie kan geven over V. De loutere assumptie van verzoekende partij dat V. deze informatie niet zeer gemakkelijk zal prijsgeven, zonder dan ook maar enige poging te ondernemen om deze informatie te verkrijgen, is dan ook niet van aard om desbetreffende motivering te ontcrachten. Het komt aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, alwaar zij met deze loutere assumptie betreffende de mogelijke reactie van V. in gebreke blijft.

2.2.7.1. Aangaande de motivering van verwerende partij dat verzoekende partij betreffende het bedrijf *“Eneron”* onduidelijke en incoherente verklaringen aflegde met betrekking tot haar betrokkenheid bij dit bedrijf, benadrukt verzoekende partij in haar verzoekschrift dat het bedrijf inderdaad in 2006 werd opgericht en dat uit de informatie die verzoekende partij bijbrengt blijkt dat het bedrijf geregistreerd werd in 2007. Verzoekende partij stelt dat het begrijpelijk is dat ze dit zelf niet begrijpt aangezien ze zich niet bezighield met de administratie van het bedrijf.

2.2.7.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij, in een poging de motivering van de bestreden beslissing aan te vechten, zich beperkt tot een verwijzing naar eerder afgelegde verklaringen, hetgeen niet van aard is om desbetreffende motivering te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, alwaar zij op voormelde wijze in gebreke blijft. De Raad is tevens van oordeel dat van iemand die beweert oprichter te zijn en veertig procent van de aandelen in bezit te hebben in redelijkheid kan worden verwacht in kennis te zijn van het jaar waarin zijn bedrijf werd opgericht en officieel geregistreerd. Ten slotte stelt de Raad vast dat verzoekende partij de overige vastgestelde onduidelijkheden en incoherenties met betrekking tot haar betrokkenheid bij “Eneron” ongemoeid laat waardoor deze als onbetwist en vaststaand worden beschouwd.

2.2.8. Inzake de opmerking van verwerende partij dat het zeer verwonderlijk is dat verzoekende partij vervolgd zou worden in Wit-Rusland omwille van visioenen dat het Lukashenko-regime in 2015 zou worden omvergeworpen, haalt verzoekende partij in haar verzoekschrift aan dat Wit-Rusland geen democratie betreft, dat het een overduidelijke dictatuur betreft, en dat dit internationaal geweten is. De Raad merkt op dat elke asielaanvraag op individuele wijze onderzocht moet worden, waarbij de asielzoeker op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij slachtoffer is of kan worden van een persoonlijke en systematische vervolging, dan wel een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet betreffende subsidiaire bescherming. De loutere verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst is daartoe niet voldoende. Gelet op het feit dat de vrees van verzoekende partij gegrond moet zijn, dit wil zeggen dat deze niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506), oordeelt de Raad dat het zich beperken in het verzoekschrift tot de stelling dat Wit-Rusland geen democratie betreft en dat het overduidelijk een dictatuur betreft, zonder enige concretisering waarom verzoekende partij omwille van haar visioenen dan precies vervolgd zou worden, niet volstaat om de motivering van verwerende partij te weerleggen.

Betreffende de toekomst voorspellende bijzondere eigenschappen van verzoekende partij motiveert verwerende partij als volgt: *“Voorts gaf u aan dat de inspiratie voor het visioen dat u op papier zette en u in de problemen bracht, opdeed tijdens de betoging van 19/12/2010 (CGVS p.10, 12). Uit voorgaande is echter gebleken dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u op deze betoging aanwezig was. Uzelf legde niettemin een verband tussen uw manifestaties en uw dromen wat nefast is voor uw geloofwaardigheid (CGVS p.14). Ten slotte betreft dit visioen een wezenlijk deel van uw relaas waardoor van u kon worden verwacht dat u dit in de door u op de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal zou hebben vermeld. Niettemin is hiervan geen enkele weerslag te vinden ondanks het feit dat u werd gevraagd een overzicht te geven van de belangrijkste feiten die wijzen op het risico dat u in uw land van herkomst zou worden vervolgd (CGVS vragenlijst 3.5). Dergelijke vaststellingen maken het dan ook niet aannemelijk dat u omwille van uw visioenen door de Wit-Russische autoriteiten zou worden vervolgd.”* Door de Raad kan niet worden ingezien hoe de aanduiding van het Lukashenko-regime als zijnde een dictatuur enig afbreuk doet aan voormelde motivering die het voorgehouden visionaire gebeuren van verzoekende partij als volstrekt ongeloofwaardig afdoet.

2.2.9. Gelet op de voormelde flagrante tegenstrijdigheden, onjuistheden, onwetendheden en onaannemelijkheden betreffende wezenlijke elementen van het voorgehouden asielrelaas oordeelt de Raad dat aan dit relaas terecht geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.10. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Wit-Rusland een situatie heerst

van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.11. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig december tweeduizend en twaalf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT